

tragte det i Forhold til det Ministerium, som jeg selv bedst kjender, vil det ærede Medlem vistnok være enig med mig i, at, har noget Ministerium været Gjenstand for de voldsomste og hadefuldeste Angreb baade i Pressen og i offentlige Forsamlinger, er det netop dette. Udtrykket kan altsaa ikke være taget i den Forstand, at det nævnte Ministerium ikke skulde have været tilstrækkeligt udsat for Angreb, baade begrundede og vistnok især ubegundede, men det kan kun med Sandhed opfattes saaledes, at det stadigt har haft en meget bestemt Majoritet for sig i de lovgivende Forsamlinger. Er dette imidlertid ikke Noget, der netop i et constitutionelt Land maa fremsættes som et Gode, i Særdeleshed, hvor et saa bredt Grundlag for Dannelsen af Repræsentationen har været tilstede, som her? Skulde det fremtræde som en Behreidelse, eller skulde det ikke netop være en Tilfredsstillelse at kunne sige, at saa vidt er det bragt hos os gennem de saa Naars constitutionelle Liv, at en saadan Samstemning gennem en Arrække har kunnet finde Sted mellem Repræsentationen og Ministeriet? Det ærede Medlem har nu idag forklaret os, at disse Popularitets-Strømninger ogsaa have baaret det Ministerium frem, som sidst gif af, og han har fremdeles sagt os, at det ogsaa er under denne Popularitetsstrømning, at det nuværende Ministerium holder sit Indtog her. Jeg skal ganske vist ikke sige Noget til Forkleinselse for det Ministerium, der sidst aftraadte; det har haft en tilstrækkelig vanskelig og tung Opgave at gennemføre, og jeg troer for mit Vedkommende at have handlet rigtigt i at give det den Understøttelse, det stod i min Magt at give det, men jeg troer, det vilde være ligesaa urigtigt at sige, at det, i den Forstand, hvori det ærede Medlem tager Ordet, var baaret af Popularitetens Strømning, som at sige, at det skulde være den samme Strømning, som tidligere havde gjort sig gjældende til Skade for Landet, — det er det, der atter og atter kommer tilbage fra det ærede Medlems Side —, der ogsaa havde baaret det sidste Ministerium. Jeg troer, at det er i høi Grad ubegrundet at sige det. Er der fra den Side, hvortil det ærede Medlem sigtede, hdet nogen Støtte for dette Ministerium, veed han altsfor godt, at det

ikke kan tilskrives nogen anden Grund end den fulde Overbeviisning om, at det var ret og rigtigt at følge den Vej, der var betraadt, men det kan paa ingen Maade tilskrives nogenformhelst personlig Sympathi. Hvad det nuværende Ministerium angaaer, kan jeg sige til, at i alt Fald ikke Mange mere levende end jeg kunde ønske, at det maa fuldbyrde den Opgave, der nu ligger for det, og som jeg ogsaa fremtidigt saa bestemt og kraftigt, som det er mig muligt, skal støtte, naar der gives mig Leilighed og Anledning dertil, men jeg troer ogsaa, at det fuldtvel anerkjendes fra alle Sider, her i Salen som udenfor den, at det, der giver dette Ministerium den Støtte, som jeg haaber skal give det et fast Grundlag at staae paa, er den almindelige gennemgaaende Overbeviisning fra saa mange og saa forffjellige Sider om, at det er det Dufsteligste, at den Vej, der nu er betraadt, føres igjennem af de Mænd, som ere kaldede til Ministre, men det staaer ikke i Forbindelse med nogenformhelst personlig sympathetisk Tilfynndelse fra bestemte Partier her i Forsamlingen. Derfor er det, jeg mener, at det ikke blot er urigtigt, men at det ogsaa kan have i alt Fald noget ubehagelige Følger, — der, som sagt, vist ikke tilfignes af det ærede Medlem, men som jeg i alt Fald godt kan sætte mig ind i, i Erindring om gamle Dage —, naar han med saa stærk Stemme her fremhæver, at ogsaa dette Ministerium følger de Popularitetsstrømninger, som vare virffomme i gamle Tider, og som nu ogsaa gjorde sig gjældende, samt at det var denne Fare, Ministeriet havde at undgaae. Jeg siger ikke dette, fordi jeg troer, at det har været det ærede Medlems Mening at sige Noget, der positivt kunde virke ugunstigt, heller ikke, fordi jeg troer, at Nogen her i Salen eller grumme Mange udenfor den af dem, som kjende det ærede Medlem, ville lægge stor Vægt derpaa, men der er maaffee andre Steder, hvor der kunde lægges en Vægt derpaa, som jeg fandt ikke var ønskelig; her i Salen og i Landet veed man, som sagt, saa godt, hvor let det falder det ærede Medlem at give et Ministerium den Slags Prædicater. Det ærede Medlem har, som jeg sidst bemærkede, siddet nogle Maanedere i Ministeriet, men mange Ar udenfor og overfor Mini-